

Utdanningsdirektoratet
Postboks 9359 Grønland
0135 OSLO

Deres ref

Vår ref
12/3554-

Dato
13.08.14

Kommunenes økonomiske ansvar for SFO-tilbud som drives av private skoler og statlige skoler

Departementet viser til henvendelser om saken, sist direktoratets brev av 17. september 2013.

Vi beklager lang behandlingstid.

Direktoratet ber om departementets vurdering av i hvilken grad kommunen er økonomisk ansvarlig for private og statlige skolars SFO-tilbud for barn bosatt i kommunen. Direktoratets spørsmål tar utgangspunkt i en henvendelse fra fylkesmannen i Sør-Trøndelag, som ber om en avklaring på om Trondheim kommune har et økonomisk ansvar for barn med nedsatt funksjonsevne/særskilte behov som benytter seg av SFO-tilbud ved private eller statlige skoler.

Direktoratet viser i sin henvendelse til en enstemmig komitémerknad i Innst.O.nr.126 (2002-2003):

“Komiteen har merket seg at Regjeringen nå følger opp vedtak i Innst. S. nr. 253 (2001-2002) som er basert på Kommuneøkonomiproposisjonen for 2003 (St.prp. nr. 64 (2001-2002)) og som medfører at statlig tilskudd til skolefritidsordning innlemmes i det ordinære rammetilskuddet. Komiteen har merket seg at Regjeringen ikke foreslår noen grense for hva som kan kreves av foreldrebetaling for å dekke de utgiftene kommunen har til skolefritidsordning, og videre at Regjeringen foreslår at kommunen kan benytte andre til å oppfylle kommunens plikt til å gi tilbud om skolefritidsordning. Komiteen legger til grunn at også frittstående skoler som oppfyller kravene til slik virksomhet, må kunne drive skolefritidsordning og at disse får et tilskudd pr. barn som tilsvarende gjennomsnittet av kommunens egne utgifter til skolefritidsordning. [...]”

Departementet vil vise til at opplæringsloven § 13-7 første ledd fastsetter at kommunen skal ha et tilbud om skolefritidsordning før og etter skoletid for 1.-4. årstrinn, og for barn med særskilte behov på 1.-7. årstrinn. Det følger av samme bestemmelse sjuende ledd at kommunen kan nytte andre til å oppfylle plikten til å ha et tilbud om skolefritidsordning, og at kommunen fører tilsyn med private skolefritidsordninger.

Skoler som er godkjent etter privatskoleloven kan drive SFO i tilknytning til skolevirksomheten, men de har ingen plikt til dette. Det vises i denne sammenheng til privatskoleloven § 2-2 første ledd annet punktum.

Til direktoratets spørsmål om i i hvilken grad kommunen er økonomisk ansvarlig for private og statlige skolars SFO-tilbud for barn bosatt i kommunen vil departementet bemerke:

Kommunens plikter til selv å ha et skolefritidstilbud (eventuelt etter avtale å velge å benytte andre, som private eller statlige skoler, til å gi et slikt tilbud) følger av en fortolking av opplæringsloven § 13-7. Departementet legger til grunn at omfanget av kommunens plikter til SFO etter loven er begrenset. Kommunen plikter å ha et tilbud om skolefritidsordning, men loven gir ingen individuell rett til plass i SFO, heller ikke for barn med særskilte behov. Kommunen er heller ikke forpliktet til å opprette et bestemt antall plasser i SFO. Det følger av dette at kommunen heller ikke plikter å finansiere private og statlige skolars SFO-tilbud for barn bosatt i kommunen. All den stund kommunen har et SFO-tilbud før og etter skoletid for 1.-4. årstrinn, og for barn med særskilte behov på 1.-7. årstrinn, oppfyller den sine lovbestemte plikter. Departementet kan ikke se at den siterte merknaden fra Innst.O.nr.126 (2002-2003) kan rokke ved denne klare lovforståelsen.

For ordens skyld vil departementet understreke at kommunen i kraft av den lokale handlefriheten har adgang til på frivillig basis å gi økonomisk støtte til private og statlige skolars SFO-tilbud.

Med hilsen

Ellen Cathrine Arnesen (e.f.)
avdelingsdirektør

Roger Spidsberg
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.